

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kovács Judit ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Stadler Endre ügyvéd, kirendelt gondnok által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. október 4. napján kelt 11.G.40.645/2006/13. számú ítélete ellen az alperes gondnoka által 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget, és a Magyar Államnak külön felhívásra 3.000 (Háromezer) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi korlátolt felelősségű társaságot 1996. május 2-án alapították; a ... Cégbíróság a ... cégjegyzékszámán tartja nyilván. A társaság három tagja ... 2.150.000 forint, I.rendű alperes 2.150.000 forint és ... 700.000 forint törzsbetéttel. A társaság önálló képviselőjére 2005. március 9. napjáig az alperes volt jogosult, 2005. március 9. napjától ... rendelkezik önálló cégjegyzési jogosultsággal. A társaság főtevékenysége 6713'03 máshova nem sorolt egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység, melynek keretében - banki finanszírozás mellett - zálogfiókként záloghitelezési tevékenységet folytat.

Az alperes 2005. március 4. napjától nem jelent meg a társaság székhelyén, távolmaradásának okát sem a munkatársaival, sem a tulajdonostársaival nem közölte. Édesanyja, ... értesítette a felperes egyik tulajdonosát, hogy az alperes eltűnt és a családtagjai felé sem ad életjelt magáról. A felperesi társaság tevékenységét finanszírozó bank, a ... Takarékszövetkezet elnöke az alperes eltűnéséről értesülve ellenőrzést rendelt el a felperesnél, melynek eredményeként 966 tétel hiányát állapították meg, amelynek összértéke 62.551.200 forint. A felperes 2005. augusztus 1-jén kötött megállapodást a takarékszövetkezettel a társaságot terhelő tartozások megfizetéséről.

A ...i Főügyészség 2005. október 6-án kelt ... számú határozata értelmében a ...i Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztálya az alperes, mint gyanúsított ellen nyomozást folytat, ellene elfogatóparancsot bocsátott ki, amely ez ideig nem vezetett eredményre.

... ügyvezető 2006. február 15. napjára taggyűlést hívott össze - többek között - az alperes társaságból való kizárása iránti perindítás napirendi ponttal. A meghívót az alperes képviselője 2006. február 1-jén vette át.

A 2006. február 15. napján megtartott taggyűlésen - amelyen az alperes nem jelent meg - a felperes 5/I/ 2006. számú határozatával egyhangúlag döntött arról, hogy a társaság nyújtson be keresetet a Gt. 49. § (1) és (3) bekezdése alapján, és kérje I.rendű alperes tagsági viszonyának kizárás útján történő megszüntetését. A kizárási per megindításáról hozott határozat indokai szerint: a) I.rendű alperes a társaság ügyvezetőjeként a jelenleg még folyamatban lévő büntetőeljárás adatai szerint szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartásával a társaságnak, valamint egy, a társaságon kívül álló harmadik személynek és a társaság többi tagjának kiemelkedően nagy kárt okozott, magatartása megsértette a Ptk. 4. § (1) bekezdésében előírtakat, tevékenysége a Btk.-ba ütköző, mellyel a társaság jövőjét súlyosan veszélyeztette. A társaság többi tagja a jövőben nem kíván vele együttműködni, ismeretlen helyen való tartózkodása nyilvánvalóan akadályozza, a célok megvalósítását, b) A személyével kapcsolatos történések a bizalmat megrendítették, jelenléte a társaságban veszélyezteti a társaság piaci megítélését, c) A Takarékszövetkezeti Hitelintézettel kötendő megállapodást valamennyi tag készfizető kezességének kell biztosítani, ez megoldhatatlan az alperes távollétében, a társaság elesne a finanszírozási lehetőségtől, így az alperes társaságban való maradása a célok elérését nagymértékben veszélyezteti.

A felperes 2006. március 1-jén benyújtott keresetében kérte az alperes kizárását a társaságból a 2005. február 15-i taggyűlésen meghozott 5/I/2006. számú határozatban írt indokok alapján, hivatkozással a Gt. 49. §-ának (1) bekezdésére, egyidejűleg kérve az alperes tagsági jogai gyakorlásának a felfüggesztését.

Az elsőfokú bíróság 2006. május 12-én kelt 4-II. sorszámú végzésével az alperes tagsági jogainak gyakorlását az eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Az alperes képviselőjében eljáró kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala számú határozatával kirendelt gondnok a felperes keresetének az elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ügyvezetőként elkövetett magatartások nem szolgálhatnak a tag kizárásának alapjául, és az alperes kizárása nem időszerű, mivel egy év telt el a felperes által állított károkozó magatartás és a kizáró határozat meghozatala között. Hivatkozott arra is, hogy a gyámhatóság a gondnok kirendelésével biztosította az alperesi üzletrész permanens képviselőjét, a gyámhatósági képviselő folytán az üzleti életben hátrány nem érheti a felperest. Előadta, hogy a felperes egy fél éve megkötötte a megállapodást az adott takarékszövetkezettel, anélkül, hogy a tagok készfizető kezességét vállaltak volna. Utalt arra is, hogy a gyámhatóság felhatalmazásával a kirendelt gondnok is jogosult a kezesség-vállalásra. Indítványozta a taggyűlés összehívásának szabályszerűsége és a határozat-képesség vizsgálatát.

Az elsőfokú bíróság 13. sorszámu ítéletével kizárta az alperest a felperesi társaság tagjai közül, kötelezte, hogy 8 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.000 forint költséget. Nem fogadta el az alperest képviselő gondnok azon védekezését, hogy az ügyvezetőként elkövetett állítólagos cselekmény nem szolgálhat a kizárás alapjául; álláspontja szerint a keresetben sérelmezett alperesi magatartás esetében nem választható szét az ügyvezetői és a tagi magatartás. A ...i Főügyészség határozata szerinti gyanúsításban megfogalmazott alperesi magatartás egyező az alperes kizárását kimondó határozat első indokával, amely önmagában is megalapozza a társaságból való kizárást, s a felperes a társaság főtevékenységi körére figyelemmel megalapozottan hivatkozott arra is, hogy az alperes magatartása megrendítette a felperessel szemben a bizalmat a piacon, amely nagymértékben veszélyezteti céljának elérését. A kizárás harmadik oka azért megalapozott, mert az alperes magatartása miatt másik, a cég tevékenységét finanszírozó hitelintézetet kellett találni, s az új hitelintézet írta elő a készfizető kezességvállalás szükségességét. Megítélése szerint a gyámhatóság hozzájáruló határozata esetén sem felelne meg a pénzpiac résztvevőinek a gondnok által tett kezességvállalás, s az a tény, hogy az alperes ismeretlen helyen tartózkodik, vele szemben büntetőeljárás van folyamatban és részére gondnokot rendeltek, olyan bizonytalansági tényezőt jelent mind a felperesnek, mind az üzletfeleinek, amely nagymértékben veszélyezteti a felperes céljainak elérését. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az időszerűsége történt alperesi hivatkozást sem, mert az alperes folyamatosan ismeretlen helyen tartózkodik, több mint egy éve nem vesz részt a felperesi társaság tevékenységében, így a kizárás oka, az arról meghozott határozat és a keresetlevél benyújtása idején is fennállt. Mindezekre tekintettel az alperest a Gt. 49. §-ának (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Gt. 3. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, az elsőfokú bíróság kizárta a felperesi társaságból.

Az ítélet ellen a gondnok terjesztett elő fellebbezést - a fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatára is figyelemmel - elsődlegesen az ítélet megalapozatlansága miatt, annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, megismételve azon álláspontját, amely szerint az ügyvezetőként esetlegesen okozott kár nem szolgálhat alapul az alperes kizárásához, ezért az

elsőfokú bíróságnak annak eldöntéséhez, hogy a károkozó magatartás ügyvezetői vagy tagi pozícióban történt, vizsgálni kellett volna, hogy az ügyvezetői tisztet betöltő alperesnek a munkaköri leírása alapján mi volt a kötelezettsége, illetve fel kellett volna deríteni, hogy elkövette-e az alperes tagként a társaság hátrányára a károkozást. Hivatkozása szerint a tag múltbéli ténykedése csak abban az esetben releváns a kizárás megállapításának szempontjából, ha az a jövőre nézve veszélyezteti a társaság céljainak elérését, és megismételte azt az előadását is, hogy a gyámhatóság felhatalmazása alapján a gondnok képes az alperes nevében, akár a felperes által hivatkozott megállapodás esetében, a készfizető kezesség vállalására.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Többek között hangsúlyozta, hogy a záloghitelezési szakmán belül és a hitelező szövetkezeti hitelintézetek illetékesei körében az alperes tevékenysége és ismeretlen helyre szökése közismert, így a társaság hátramaradt tagjainak komoly erőfeszítéseket kellett tenni azért, hogy a keletkezett kárt megtérítsék és a társaság megítélése kedvezően változzon. A Gt. vonatkozó szabályai szerint a törvényes képviselő, vagy vagyonkezelő nem képviselheti a tagot a társaságban, ilyen körülmények között az alperes a társaság taggyűlésein semmilyen formában nem tud részt venni. Az a tény, hogy az alperes ellen nem csak a felperes, hanem más személyek is indítványoztak büntetőeljárást, valószínűsíti azt, hogy soha nem fog visszatérni Magyarországra, ebben az esetben tehát a társaság jövőbeni céljai veszélyeztetve vannak. Az időszerűség vonatkozásában is megalapozatlan az alperesi álláspont, egyrészt azért, mert a felperes nem tudhatta, hogy az alperes visszatér-e Magyarországra, másrészt a kizárás szükségessége a készfizető kezesség vállalása kapcsán vált egyértelművé.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés keretei között vizsgálva megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiakra tekintettel nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan értékelte, a fellebbezésben felhozott, lényegében az elsőfokú eljárásban előadott indokok nem alkalmasak eltérő jogi következtetés levonására.

A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. tv. (Gt.) 49. §-ának (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagját a bíróság a gazdasági társaságnak a tag ellen indított keresete alapján kizárja a társaságból, ha a tagnak a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy a perindításról a gazdasági társaság legfőbb szerve háromnegyedes szótöbbséggel határoz. A határozatot írásba kell foglalni. Az érintett tag a perindítás kérdésében nem szavazhat. A keresetet a határozat meghozatalától számított 15 napos jogvesztő határidőn belül lehet előterjeszteni a társaság székhelye szerint illetékes megyei (...i) bíróságnál. A Gt. 50. §-ának (2)

bekezdése kimondja; a tag kizárása iránti kereset más keresettel nem kapcsolható össze, keresetváltoztatásnak, viszontkereset előterjesztésének nincs helye. A felperes az eredetileg előterjesztett kereseti tényálláshoz képest más ténybeli indokokra kizárási per folyamán nem térhet át.

Az idézett rendelkezésekből az következik, hogy a kizárás alapjául az érintett tagnak csakis a legfőbb szerv (taggyűlés) üléséig tanúsított olyan magatartása szolgáltat alapot, amely a társaság jövőbeni működésére kihathat. A legfőbb szerv (taggyűlés) ülése jegyzőkönyvébe, illetve az ülés által meghozott határozatba foglalt okoknak és a keresetben megjelölt okoknak tartalmában meg kell egyezniük, a keresetben újabb indokok nem jelölhetők meg, a veszélyeztetés lehetőségét pedig a társaság jövőbeni működésére nézve kell vizsgálni.

A perbeli esetben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a keresetét a tagkizárásról szóló határozat indokaival egyezően terjesztette elő.

A tag kizárásának konkrét okait a törvény nem nevesíti, általánosságban jelöli meg kizárási okként azt a magatartást, amely a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti. Ez megnyilvánulhat aktív és passzív magatartásban, és lényeges követelmény az, hogy a veszélyeztetés nagymértékű és valós legyen, ugyanakkor elegendő annak bizonyítása, hogy a tag tagsági viszonyának fennállta nagymértékben veszélyezteti a társaság céljainak elérését.

A másodfokú bíróság megítélése szerint - egyezően az elsőfokú bíróság álláspontjával - az alperes társaságban való maradása veszélyezteti a társaság céljainak elérését. Az alperes eltűnését követően megállapított és a fentiekben ismertetett jelentős összegű leltárhiány, s az ezzel összefüggésben az alperes ellen indult büntetőeljárás és a vele szemben kiadott elfogatóparancs megalapozzák az alperes társaságból való kizárását, figyelemmel arra, hogy a felperes főtevékenysége a záloghitelezés, így az alperes jelenléte veszélyezteti a társaság piaci megítélését, mely egyben a társaság céljainak nagymértékű veszélyeztetését is jelenti.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában helytállóan hívta fel a Gt. 3. §-ának (1) bekezdését is, mert a tagok a gazdasági társaság e törvényi rendelkezésben írt meghatározásából, céljából - közös gazdasági tevékenység - is következően tagsági jogaik gyakorlása során a társaság érdekeit szem előtt tartva kötelesek eljárni, s ennek a követelménynek az alperes magatartása nyilvánvalóan nem felel meg, hiszen adott esetben az alperesnek a társaság közös döntését kívánó ügyeitől való távolmaradása - a másodfokú bíróság álláspontja szerint - önmagában is veszélyezteti a társaság eredményes működését.

A Fővárosi Ítéltábla a következők szerint nem osztotta az alperes törvényes képviselőjének az álláspontját.

Az alperes a felperesi társaság egyetlen ügyvezetője volt és egyben a társaság tagja, ezért - egyezően az elsőfokú bíróság álláspontjával - nem különíthető el az ügyvezetői és a tagi magatartása, mivel a záloghitelezés, a társaság főtevékenysége az alperes irányítása alatt állt, így az alperes személyesen jelent meg a piacon, ezáltal ügyvezetőként tanúsított magatartása nem vonatkoztatható el a tagi mivoltától. Az alperes folyamatos távolmaradása ezért veszélyezteti a felperesi társaság szabályszerű működését, figyelemmel arra is, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete engedélyezéséhez kötött záloghitelezéssel foglalkozó gazdasági társaságokkal szemben önmagában magasabbak a követelmények. Az alperesi képviselő fellebbezésében az a hivatkozás, amely szerint a gyámhatóság által kirendelt gondnok az ismeretlen helyen tartózkodó alperes helyett - gyámhatóság felhatalmazása alapján - készfizető kezességet vállalhat, egyrésztől nem jelent kedvező megítélést az üzleti életben, másrésztől helyesen utalt az elsőfokú bíróság határozata indokolásában arra, hogy alappal feltételezhető, a pénzpiac résztvevői számára ez a kötelezettség-vállalás nem felelne meg.

Alaptalanul hivatkozott az alperes képviselője a kizárás időszerűségének a hiányára is. Az alperes a felperesi társaság tagja és egyben önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője volt, távolmaradásának, eltűnésének okát tulajdonostársaival nem közölte, így számíthattak a társaság tagjai az alperes visszatérésére, mivel ez nem történt meg, a kizárás alapjául szolgáló és a taggyűlési határozat hivatkozott pontjaiban, valamint a keresetben megjelölt okok változatlanul időszerűek, így a felperesi társaság érdekmúlása sem következhetett be.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés folytán az alperes köteles a felperes jogi képviselőjének a munkadíjából álló, általános forgalmi adót tartalmazó, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szerint megállapított másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján. Ezen túlmenően köteles megfizetni a Magyar Államnak külön felhívásra 3.000 forint le nem rótt jogorvoslati illetéket, figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezésén az 1990. évi XCIII. tv. 39. § (3) bekezdése szerinti 24.000 forint fellebbezési eljárási illeték helyett 21.000 forint illetéket rótt le.

Budapest, 2007. március 6.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Rédei Anna s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.,
bíró

